

Vättern Rundan 2006

Efter vi havde deltaget i det sidste "Århus – København" i 2005, havde vi på firmaholdet diskuteret, hvilke udfordringer vi skulle kaste os ud i det efterfølgende år.

Teamet er "Team AxaptaOnline" under TDC ServiceHosting, hvor kun 2 medarbejdere var sluppet igennem nåleøjet til, at repræsentere teamet – nemlig: "Der hilfe-rytter" Lasse og den selvudnævnte kaptajn – undertegnede.

Valget faldt, efter svære forhandlinger, på verdens største motionsløb: Vättern Rundan med 17.500 deltagende rundt om søen Vättern i Sverige, en distance på 300 km .

Til løbet havde vi desuden allierede os med en af mine træningspartnere fra Galten: John "Silver".

Forberedelsen var ud over træning 2-3 gange ugentligt igennem hele foråret, deltagelse i en lang række motionsløb: Bakkeløbet, Grejsdalen, Århus Rundt og Danmarks Højeste, samt en træningstur til Harzen.

Dagen

Fredag d.16 juni til middag var det to ryttere blottet for selvtillid og i stor krise, der samlede "Der hilfe-rytter" op på Nørrebro. Vi havde hele foråret ydet en stor træningsindsats, og var - syntes vi selv - ved at være i en rigtig god form.

Et par uger før løbet, var jeg blevet ringet op af en tidligere TDC'er, som også boede i Galten området og som også cyklede. John, som han hedder, fortalte han var 67 år og spurgte, om han kunne få lov at køre med i vores gruppe af ryttere. Jeg tænkte "*skulle vi nu til at have en rollatorfyrt på slæb*", vi andre var trods alt ryttere i den bedste alder mente vi - i den første halvdel af 40'erne. Jeg kunne selvfølgelig ikke tillade mig at sige nej.

Herefter startede vores store nedtur – John gav os baghjul på bakkerne og vi havde mere end nok at gøre med at holde hans baghjul – "*vi kunne ikke følge med en pensionist*", hvordan skulle man så kunne gennemføre et løb på 300 km ?

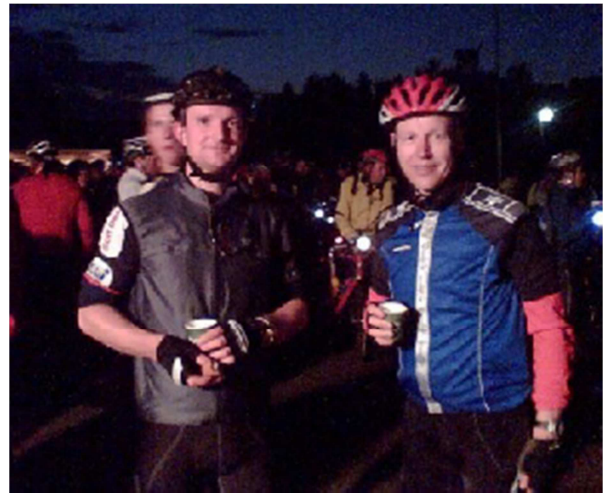
Vi fik dog rettet lidt op på selvtilliden igen – han var trods alt gammel A-rytter – det var godt nok tilbage i 60'erne.

Vi var fremme i Motola kl 18:00 – lige tids nok til at opleve flyveopvisningen hen over byen og søen. Vi fandt en plads at slå os ned på ikke langt fra byens centrum. I byens centrum var der udlevering af numre/chip, samt masser af boder med cykeludstyr i

alle afskygninger.

Vi tog tilbage til bilen for at indtage Lasse's hjemmelavede gourmet pastasalat. Det var godt vejr, så luftmadrasserne og liggeunderlagene blev fundet frem og rullet ud bag bilen, hvor vi kunne hvile os medens vi studerede livet af forventningsfulde og nervøse cykelmotionister fra alverdens lande.

Kl 20:00 blev det først hold at ryttere sendt af sted og kom forbi ikke langt fra hvor vi havde hovedkvarter. Herefter blev der sendt et hold på 50-60 ryttere af sted hver andet minut indtil lørdag morgen kl 05:00



Dårlig mave

Vi skulle starte i gruppe 89 med starttid kl 22:56, så vi havde god tid til at gå på den lokale McDonald's for at få en kop kaffe – troede vi. Vi benyttede samtidig muligheden for et toiletbesøg. Lasse og John var åbenbart lidt spændte, de havde problemer med at komme af med noget af det overflødige vægt. Køen foran deres toilet voksede sig derfor meget lang – og sølle de teenager der skulle på toilet efter dem!

Nu var der pludselig mindre end en time til start og vi var langt fra parate: vi skulle tilbage til vores cykler, have skiftet til cykeltøj, monteret lygter, pumpet cykler, lavet drikkedunke, fyldt energibar/gels i lommerne, indtaget noget i sidste øjeblik energi, samt ikke mindst fundet startstedet (hvor mødetid var mindst 20 minutter før start for check af lygter/reflekser).

Der var ved at være lidt panik på grund af tidspresset, så vi kørte mod strømmen af ryttere der blev sendt af sted. Et kvarter før vores starttidspunkt kørte vi forbi måtten, hvor starttiden bliver sat i gang for rytterne - denne måtte ligger ca 1 km efter starten. Vi nåede frem 10 minutter før start og fandt noget vand til dunkene og derefter over i den rigtige startbås. Der blev checket om vi havde lys på cyklerne, men ikke for de selvklebende reflekser som vi møjsomt havde

Vättern Rundan 2006

monteret på cyklerne.

Løbet

Det var det man kalder "just in time" – få minutter efter blev vores gruppe eskorterede af en "master" motorcykel de første 4- 5 km ud af byen (lige som alle andre startgruppe blev det).

Fra starten af fandt vi nogle tyskere at følges med, sammen med dem strøg forbi de mange deltagere, som havde valgt at tage det hele lidt mere afslappet end os. Både cyklerne og tøjet var i mange tilfælde meget opfindsomme - man kunne godt undrer sig over, hvordan man kunne komme igennem 300 km på cykler der vejede måske 30- 40 kg og måske med cykelkurv foran og en fuglekasse bag på.

Opbakningen fra tilskuerne var fantastisk, rigtig mange havde valgt at trække: stole, borde og havefakler ud til vejen, for at heppe på den endeløse strøm af motionsryttere. Selvfølgelig skadede det sikkert ikke, at vejret var det bedste i mange år – en rigtig skøn svensk midsommer aften/nat.

Kl 23:30 var det ved at være mørkt, men det var ingen problem at finde frem/se noget, da der var masser af cyklister på vejen – samtidig blev det aldrig helt sort nat, det var jo midsommer.

Vores gruppe var efterhånden skrumpet ind til 8-9 personer af blandet nationalitet, og der blev arbejdet godt i gruppen. 2 minutter frem og trække og derefter tilbage bag i rækken – ingen snakkende. Vi tornede af sted i overhalingsbanen mod det første depot, som vi havde planlagt efter 80 km . Her skulle der selvfølgelig smages på den berygtet "blåbærssuppe", kaffe, boller m.m..

Herefter gik det videre mod Jönköping.

Klokken 02:20 var vi fremme ved depotet i Jönköping, hvor det efterhånden var blevet lyst igen. Vi fortsatte videre midsommernatten igennem med fart over cyklerne – kun beskæmmet af et "lige-ved-og-næsten-styrt". På et tidspunkt, hvor jeg lå forrest, overhalede vi en større gruppe cyklister – en svensk motionist svingede pludselig uden at orientere sig bagud, ud i siden på mig og pressede mig ind over i en brosten belagt midterhelle. Ved en ren reflekshandling fik jeg i sidste øjeblik flået skoen ud af pedalen og kurede 30-40 meter på venstre sko hen af hellen, inden jeg fik cyklen på ret kurs igen. Det var tæt på, at mit "Vättern Rundan" kunne være slut lang tid før planlagt. Lettere rystet og lidt mere påpasselig kom vi videre til de næste depoter. Her blev der indtaget: kaffe, boller, lasagne, pølses, kartoffelmos, blåbærssuppe og meget andet!

Morgen

Hele natten igennem var der i de små byer opbakning fra diverse ungersvende i festligt lag på vej hjem fra byens nattelev. Allerede kl 06:00 om morgenen var de første ved at stille campingborde og stole op, for sammen med "lille-mor", kaffe og rundstykker, at overvære den uendelige lange strøm af cykellister.

På én af bakkerne havde en prædikant opstillet højtaleranlæg og sørgede for, at der blev bedt en bøn for os, medens vi passerede ham og han lille forsamling.

Klokken 10:02 lørdag morgen var vi nået hele vejen rundt om søen og passerede målstregen efter 300 km , 11 timer og 5 minutter – heraf 9 timer og 28 minutter på cyklen. Gennemsnitsfart 32,3 km/t – rigtig flot syntes vi selv og langt over vores forventning.

De sidste kilometer mod mål overvejede vi, at tage "en runde mere" - vi kunne i hvert fald sagtens køre mindst 4- 5 km mere.

I målområdet var det gratis fadøl og mad til alle deltagere – vi satte os i solen midt på plænen sammen med de mange andre deltagere, at nyde et velfortjent glas øl eller to.

På trods af vi ikke havde sovet i mere end 24 timer, så var vi ikke søvnige – og det havde vi ikke været på noget tidspunkt i løbet af natten. I stedet havde vi mistet tidsfølelsen – det kunne godt være eftermiddag, det havde vi ingen fornemmelse af. På grund af et uheld for nogle år tilbage, hvor en deltager på vej hjem var faldet i søvn under kørslen og påkørt nogle cyklister, skrev man som deltager under på, at man ikke satte sig bag rat de første 6 timer efter man var kommet i mål.

Vi slog Lasse's 3-mands telt op bag ved bilen og forsøgte at få noget søvn, men det var ikke helt nemt. Solen bagte ned over teltet og bragte temperaturen op over 30 grader inde i teltet - også selv om den ene side var åben. Desuden kørte kilometerlange godstog med træ fra de svenske skove forbi hver halve time kun 30 meter fra, hvor vi forsøgte at sove. Lidt hvile og søvn blev det dog til.

Klokken 16 blev kursen sat mod Danmark. Klokken 21 blev Lasse hældt af på Nørrebro – klokken 00:30 nåede vi godt trætte frem til Galten.

Evaluering

Vättern Rundan er en svensk folkefest bogstaveligt talt. Her kan alle være med, såvel de seriøse motionister, samt de mange der tager sig rigtig god tid

Vättern Rundan 2006

til at nyde turen rundt om søen – og de er der alle typer og nationaliteter. Det er det bedste organiserede løb vi har deltaget i – 40 års erfaring fornægter sig ikke.

Løbet er forholdsvis fladt, så det er ikke de 1.400 højdemeter der er udfordringen. Man vil på grund af de mange deltagere altid kunne finde nogle at følges med. Vi startede kl 23.00 og havde med undtagelse af den sidste time om morgenen en næsten hel "bil-fri" tur – så en starttid sidst på aftenen kan klart anbefales, så har altid nogle foran sig, samt begrænset trafik. Desuden er der en speciel atmosfære i de sene aftenstimer med de mange tilskuere, som heppede på deltagerne.

Utrolige mange folk var sat i sving i forbindelse med depoterne, levende poster i alle kryds, servicebiler og i målområdet. 3 steder på ruten blev der taget mellemtider, således familie og venner kunne sidde der hjemme og følge med på internettet.

Det viste sig efterfølgende, at da vi kørte mod startstedet og havde passeret startmåten – selv om det var ude på den anden side af banden, så var udstyret så følsomt, at den havde registreret vores starttid til at være 22:40. Det havde vi dog ingen problemer med at få korrigeret efter hjemkomsten.

Det er ikke muligt at finde en endelig liste over din placering – du kan finde din egen tid og de andres enkeltvis, men ikke nogen totalliste. Meningen er selvfølgelig at holde idéen om et motionsløb i hævd.

17.500 deltagere er det maksimale antal deltagere – herefter lukkes der for tilmeldingen. Og maks antallet nås normalt en af de første måneder på året, så man skal være ude i god tid, hvis man vil have en god starttid. Vi tilmeldte os sidst i november måned året før. Det er dog muligt på løbsdagen, at skifte starttid/gruppe – men køen til dette var utrolig lang.